

TOUKOKUU

Henriikka Tavi

TOUKOKUU

Osuuskunta Poesia

© Henriikka Tavi, 2013
kannen kuva Timo Salo
kansi Elina Saarinen
taitto Henriikka Tavi
painatus Hansaprint 2012
ISBN 978-952-5954-45-6
ISBN 978-952-5954-46-3 (pdf)

~~jos sinä olisit onnettomuus, mikä onnettomuus olisit?
jos sinä olisit sairaus, mikä sairaus sinä olisit?
jos sinä olisit syöpä, mikä syöpä olisit?~~

Tervehtikää toisianne lentopelkoinenne
ja se jonka kone tippui. Tervehtikää toisianne syöpä
syöpäkammoinen ja se jonka se tappoi.
ja se josta kuollut. Kun elimistö alkaa kasvaa itseään
vastaan,

~~mitä vanhemmiksi kasvamme sitä enemmän meihin me kasvamme
kasvaa kaikkea ylimääräistä vanhemmiksi
meihin kasvaa
kaikenlaista
ylimääräistä~~

Metsän keskeltä nousee lintu ja seinä: betoninen
kasvojen keskeltä nousee ilme: ~~linnun~~ betoninen

järvi tippuu 150 metriä
miten se voikaan loppua kuin seinään loppuu kuin seinään

ja ihan millä tahansa tavalla kasvosi saattaa halkaista
jyrkkyyt joka halkaisee kahtia jokaisen vuoden
~~siimamaisen pisaran, minun hermostuneet ääriiviivari~~

hermostuksiinsa kietoutuneet ja sitten hävetä silmät
päästä ~~limes~~
auki herkkyTESIDEN, lämPÖNEN, levottomuus ~~SÄÄN~~

itseluottamus, eloisuus, teoreettisuus, hidastuminen, aloitekyvyttömyys, sosiaalisten estojen löystymisen

herkkyys, lämpö, levottomuus, hermostuneisuus, itseluottamus, eloisuus, teoreettisuus, hidastuminen, aloitekyvyttömyys, sosiaalisten estojen löystymisen, sanojen ääntämisen vaikeus, kuulon huononeminen, nielemisvaikeudet

HAJUAISTIN
HUONONEMINEN

hajuain huononeminen, kahtena näkeminen, kasvojen tuntohäiriöt, huonon näkökentän puutos, päänsärky, hormonaaliset häiriöt, unohtaa tämä ja jatkaa tätä.

mukava ilta mukavan illan jälkeen menee pilalle. Ilta seuraa toistansa, voidaan painaa mielestä, heitetään rosikkiin, unohtaa tämä ja jatkaa tätä.

unohtaa tämä ja jatkaa tätä

puutos, päänsärky, hormonaaliset häiriöt

kädet jotka ovat aina valmiina hypähtämään tai laukkaamaan tai raapaisemaan

petolinnun jalat

silmistä alkavat nousta ja heti kohta kouristella, kurotella, kipuristella niin että kokonainen pieni puisto täyttyy uhittelevilla elkeillä

ja räjähtää rikki

Tervehtikää toisianne luulosairas ja tietosairas, vristää unohtaa ja jatkaa tätä mm. hengittämällä, tulemalla ihmisten ilmoille

Pitäisi olla enemmän varuillaan.

Jos sinä olisit onnettomuus, mikä onnettomuus sinä olisit ~~ei ole onnettomuus.~~

Mutta minä olen onnellinen, hän vaikeni.

Valo leijuu. Annetaan sen olla.

Ei tarvitse hätäänyä. Hän vaikeni.

Vaikeni vaikeni vaikeni.

Eläviä elinten väiteen hän vaikeni

Tarkkaile ihmisiä. Hän vaikeni.

Unen harso ei päästä kehoa irti itsestään. Meitä venytetään.

unen harso ei päästäisi kehoa irti itsestään. Hän
vaikenee.

Ystävällisiin kasvoihin ilmestyy käsityskyvyn ylittävä
vesiputous

Ystävällisiin kasvoihin ilmestyisi
käsityskyvyn ylittävä vesiputous,
järvi tipahtaisi 150 metriä

sitä ennen ei ollut minkäänlaista tärinää kuin
myrskyn silmään joutunut lentokone. Hän sanoi.

Tätä voisi jatkaa mm. hengittämällä, erilaisilla kursseilla,
rukoilemalla. Hän sanoi.

Imuschnukesyöpä hän sanoi.

Epäterveelliset elämäntavat hän sanoi.

Kolme päivää krapulassa hän sanoi.

Että ei ole koskaan sairaana hän sanoi.

Ei pienintäkään flunssaa hän sanoi.

Univelkaa hän sanoi.

Se johtuu tarkkailemisesta. Hän sanoi.

Miten minä en huomannut sitä aiemmin. Hän sanoi.

Ray tyy olla varovaisempi hän sanoi.

Minä pidän kaikkea koossa. Hän sanoi.

Jos minulla olisi syöpä, minä lopettaisin kokonaan

sokerin syönnin, hän sanoi.

Sisäelinten välin alkua kasvaa jotain uutta: valtion

valtiossa, sen muotoinen solukko, joka antaa tilaa uudelle muodolle.

~~Minä olen kaikin puolin maapallon valtaavat uudet isäntälajit, hän sanoi.~~

~~Ja hiukset kasvatat takaisin tuuheina, usina, vaikeni.~~

~~Minä pitelen kehoani koossa, jottei kukaan tulisi.~~

~~Mahdollisuuksia menettämiseksi
menettää sinut a) itseäni b) sinuun c) johonkin muuhun.~~

~~täytyy parantaa. täytyy laakua, soittaa.~~

~~täytyy hoitaa. täytyy hoitaa. täytyy olla tarkkana. olla tarkkana.~~

~~pohtia mahdollisuuksina ryhtyn terapiaan retriittiin~~

~~urheilla. täytyy rumpata jooga itseäni. Minä saatan~~

~~olla liian huono, mutta minä aion parantua. Sinun täytyy~~

~~parantaa minua.~~

~~Jospa sinä ei kelpaakaan minulle.~~

~~Jos sinä olisit onnettomuus, mikä onnettomuus olisit?~~

~~Mutta KUINKA minä olen onnellinen. Mutta KUINKA~~

~~minä olen onnellinen.~~

Lentokone vavahtelee kun lapsi rymistelee käytävää päästä päähän. Tai kun säätilat vaihtuvat, ~~muutokset~~ toinen vavahtelu johtuu koneen ulkopuolisista voimista

(valokuvien tarkoituksena ei ole toimia oman muistin apuna, vaan toimia siltana niiden välillä, jotka ovat olleet kotona ja niiden välillä jotka lähtivät matkalle)

~~täytyy ajatella että on itse riittävän arvokas - täytyy muistaa oma arvonsa. Tai tärinää, joka muistuttaa päälle jäänyttä pesukonetta tai kun laiva jää keikkumaan liian suurten aalloiden päälle. Vierustoveri kertoo minulle lomalennosta Tunisiaan, kone oli pudonnut ilma-kuoppien edessä vapaassa pudotuksessa sata metriä. Edessä istuja oli lopettanut lentämisen SAS:illa jouduttuan kaksi kertaa vuoden sisällä pakkolaskuun, mutta hän oli kokenut~~ ko
suurille matkustaja: hän oli oppinut päästämään irti omasta aalloille pelostaan, josta on syystä olisilmahdollista päästää irti pelosta myös silloin kun ei ollut yksin. Päästää irti toisen pelosta? Yrittää pitää tahdonvoimallaan konetta ilmassa. Hän jännittäytyy mahdollisimman kevyeksi,

Kun tarjoilu aloitetaan, lento taittuu kahtia. Vuonna 1986 tuotkin vielä lihakastiketta kelmun alla, mutta meille tarjoillaan enää kahvia tai teetä ja vettä. Lisäksi voimme ostaa halutessamme pientä purtavaa ja virvokkeita, mieluiten luottokortilla. Kun koneet tulevat paremmiksi,

ihmiselle tarjotaan vähemmän. Lentokoneen nokka on jo mantereen päällä ~~Me~~ olemme jo alkaneet uskoa perillepääsyyn, mutta taikauskaisista syistä sitä ei saa kirjoittaa tähän. Tässä se kuitenkin lukee:

aivan kuin uusi aikakausi alkaisi tästä, ja minä ajattelen hetken hotellihuonetta: liukkautta ja luiskahtamista ja varomatta sen enempää vain luonnollisesti kuin sallitusti (~~tytön mielestä on perin outoa tämä päällekkäisyys~~: miten isompi voi tulla pienen päälle - eikö sinne alle litisty; eivätkö ne litistä toisiaan?), hotellihuoneen ajatus ja lentäminen

hotellihuoneen ajatus ja lentäminen

I

~~Tänään kaikki sanat joilla on osuus rakastaa sinua
 tulevat perään yksi toisensa perään KULKEVAT
 PERÄKKÄIN YKSI TOISENSA PERÄÄN
 miksi minulle annettiin niin paljon rakkautta
 ja niin vähän kykyä rakastaa RAKASTAA
 MIKSI ANNETTIIN
 JONOSSA~~

--

~~niin vähän kykyä~~

antaa ANTTAA rakastaa

~~rakastaa~~

--

vaikka sisälläni aaltoileekin lämpimiä tunteita

Kirjoitan ~~erokirjettä~~ erokirjeen ~~jälkeen.~~ PERÄÄN
 Kirjoitan ~~erokirjettä~~ erokirjeen ~~jälkeen.~~ PERÄÄN
 Kirjoitan ~~erokirjettä~~ erokirjeen ~~jälkeen.~~ PERÄÄN
 Kirjoitan ~~erokirjettä~~ erokirjeen ~~jälkeen.~~ PERÄÄN
 Kirjoitan ~~erokirjettä~~ erokirjeen ~~jälkeen.~~ PERÄÄN
 Kirjoitan ~~erokirjettä~~ erokirjeen ~~jälkeen.~~ PERÄÄN
 Kirjoitan ~~erokirjettä~~ erokirjeen ~~jälkeen.~~ PERÄÄN
 Kirjoitan ~~erokirjettä~~ erokirjeen ~~jälkeen.~~ PERÄÄN

kuuluttaminen

~~Tulee joku omnelliseksi~~
~~mutta vaikkei tekisin mitä~~
~~tai vaikka en tekisi mitään~~
~~sinä et koskaan tule~~
vaikka oppisin olemaan odottamatta
vaikka koko ajan

~~löydän KOKO AJAN itseni odottamasta~~
ODOTAN KOKO AJAN

~~Niin paljon rakkautta enkä sano mitään~~
~~ihmissuhdekesseistä~~
~~diäkä pure kättä joka sinua kaikki alkaa aina yön tunteina~~
~~silloin kun sanat tulevat tosina, totisina~~
~~kun valo on ollut löytänyt~~ löytäväni

jonkun
konkreettisen, ~~joka~~
tarrautua, jonkun mielekkään niin kuin sinä

(miten voimakkaasti aurinko paistoi hänen luurankonsa
läpi) rankansa
rankaisu

--
vaikka sisälläni aaltoilee lämpimiä tunteita, minulla on
surulliset kasvot

otan niistä valokuvia ~~VABQA~~

kuin kuoriaksesi surun pois

poistaa sen kasvo kerrallaan

että mikä kuin olen oppinut tuntemaan sinut olen

oppinut tuntemaan niitä tuntuu kumervainne

saillamme se ei tunnuta enää niin kovin paralta sillä

sinun minuun jäänyt pala sinua ja

Edellisenä päivänä äiti vei minut Karhulan citymarkettiin ostoksille. Sinä lähdet huomenna matkalle ja tarvitset siksi uudet tennistossut! äiti sanoi. Mutta ennen kaikkea, sinä tarvitset olkalaukun. Pujottelimme pitkien koon mukaan lajiteltujen kenkähyllyjen läpi kohti seinältä roikkuvia matkalaukkuja, jumppakasseja, koulureppuja, käsilaukkuja ja olkalaukkuja. Vaikea muistaa tarkkaan, mutta sitten oli minun violetti olkalaukkuni violetti muovinen pitkähihainen sporttinen ja jota kantava ihminen väistämättä kasvaa pituutta ja kulkee pitkin lentokenttien kiiltäviä käytäviä hyvin kansainvälisenä ja isonatyttönä ja aikuisena. Mutta kun nyt katson tuota laukkua, se on kaupakassia muistuttava likainen, ryppyinen pussi: Laukkuun unohtunut kuulakärkikynä on vuotanut pohjaan suuren mustelman

väli

Täältä katsottuna näkyy vain Venäjää
kuin lunta joka sataa

~~Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Kazakistan,
Kazakistan, Turkmenistan, Ukraina, Uzbekistan)~~

Valko-Venäjän päälle

suoraan sanottuna en piittaa vähääkään

läpikäydä samaa ja samaa kipua

Laske rakkausprosenttisi

tästä perspektiivistä sinun nimesi

Hänen nimensä on ~~korporaatio~~ <3

diktaattori 27,5 % Laske

ystävänpäivämatineassa kuin suolaa

joka sataa pakoputkista

vähissä ovat sanat joilla synnyinmaatasi kuvaat

jota ~~vailla syntymää, vailla maata~~

syntymättömät, maattomat

--

Ilmaa on niin hyvä hengittää, koska

ilma ei koskaan ahdistellut sinua

Kiveen niin helppo luottaa,

koska kivi ei lähde kulumallakaan

Kissaa niin helppo silittää, sillä vaikka

kissa raapii, se ei lyö

Ja aurinko, aurinkoni, kuinka aurinko osaakin valaista

meitä olentoja sellaisina kuin olemme, kuinka hyvä
olla sen kanssa kahden: katsoa ~~teistäämme sisään~~

SEURAAVALLE SIVULLE

Olen patsas, jättiläinen ja kaupungin silhuetti
tasavallan aukion keskus, tms. vallan
synjässä seisomisen,
paraanikunnon ja toiston patsas: toinen käsi taskussa
toinen kanteleella kolmas Olen unoituksen
unohdettu villiintyneen rautalangon kauttaaltaan SUTTUA
peittämä puoli-ikuinen ja sammumaton TÄHÄN
patsas todellisuudelle: ruostuneista putkista veistetty.
Patsas todellisuudelle: betonista ja pitsistä valmistettu.
Olen savupatsas kasvitieteen muistoksi: morsian
muoviseppele päissään
hiukan romahdellen ehkä ja vuotaen,
tehdn sammallellen kumina
monille päällekkäin puettu le historian rievuille,
pysyy pystyssä:
mesimarja & nikkeli
mesimarja & apatiitti
apatia & sade
mesimarja & kuoppa asfaltissa
& pääsky, oma aatteeni
minä olen hiljainen kuin patsas. Tue minua, olen
voittamaton
ja häviön, Lenin, Kirovsk, Otto-Ville Kuusinen
ja viikset.
Olen istutusta ja jalustaa.
Olen patsas.

Olen patsas, jättiläinen ja kaupungin silhuetti
tasavallan aukion keskus, tms. vallan
syrjässä seisomisen,
paraatikunnan ja toiston patsas: toinen käsi taskussa
toinen kanteleella kolmas Olen unohduksen
unohdettu villiintyneen rautalangan kauttaaltaan
peittämä puoli-ikuinen ja sammumaton
patsas teollisuudelle: ruostuneista putkista veistetty.
Patsas todellisuudelle: betonista ja pitsistä valmistettu.
Olen savupatsas kasvitieteen muistoksi: morsian
muoviseppele päissään
hiukan romahdellen ehkä ja vuotaen,
tehden sammallellen kunniaa
monille päällekkäin puetuille historian rievuille,
pysyy pystyssä:
mesimarja & nikkeli
mesimarja & apatiitti
apatia & sade
mesimarja & kuoppa asfaltissa
& pääsky, oma aatteeni
minä olen hiljainen kuin patsas. Tue minua, olen
voittamaton
ja häviön, Lenin, Kirovsk, Otto-Ville Kuusinen
ja viikset.
Olen istutusta ja jalustaa.
Olen patsas.

Kukapa ei haluaisi jotakuta viettämään kanssaan lauantaita: sellaista ~~niin~~ on yksi elämän suurimmista rakkauksista. Vuolasta, pidäkkeetöntä kamalaa. Mitä surua, surua, surua paukuttelevat vasarat keuhkoISSAjen välissä ja kuinka hiljaa kuin kauhuleffa ne lyövät ja vetistelevät koko ajan. Koko ajan itkevät kuin haajat yltiöpäiset hinkkaavat itseään toista vastaan. Kuinka halusitkaan ~~niin~~ eroon, mutta siellä sinä vielä ~~haluat~~ ja hakkaat, ja mariset ja viimeinkin alat itkeä kun on hiljaista, ja kuivuu. Nyt näiden tekstin riekaleiden löyhyessä minun on hyvä olo, ja niin ihmiset lopulta eroavat kun ~~sitä en koko ajan odotettu.~~

Olisipa minulla vielä joskus iloista ilman sinua, olisipa joskus vielä niin että jännitys ja ~~kuu~~ eivät EI kulkisi sinun laahuksenasi, vaan minun. Antaisitpa kuuta seurakseni tähän lauantai-iltaan. Niinpä kaikki painoi meitä puristaen kuin räjähdykseksi asti. Puristellen ihoa ympäriltäni ja ulkopuoleltani. Ja sinä tulet vielä näkemään: ehkä sitten kun olet saanut vaimon: ehkä sitten kun olet saanut sydämesi takaisin, sinä tulet vielä haluamaan minut korkeana ja haluttavana valkoisena ~~psykedeelisenä~~ neitona. Ja vielä joskus minä kuljen kodikkaana ja nuhjuisena, parta ajamatta likaisissa silmälasin läikissä tässä kokoaikaisessa pelossa, ~~tässä~~ ~~kokoaikaisessa~~ sydämen läpätöksessä. Niin paljon on minussa kestämistä varsinkin silloin kun ~~itke~~

turvassa

kaikista ~~ruumiin aukoista~~

-

Ihmiset jotka täynnä ajallisia kaaria, jotka katkovat
~~hedän temään~~ kuin nauraakseen salakavalasti
katketakseen itselleen

jotka katkovat

On todennäköisempää voittaa lotossa kuin joutua lento-onnettomuuteen. Finnairin lentäjät joutuivat tekemään enemmän töitä tulevaisuudessa kun kuului palautus ja matkustamoon levisi saun haju. Ei ollut vaara. Nannetta Finnair siirtää kolmannenneen Euroopan-lentoyhtiöön ja matkumppani Flybe kanssa perustamaansa yhteistyöyhtiöön Flybe Nordicin. Kone pysäköitiin lentämään, nousemaan ja laskemaan yhdellä moottorilla. Ei mitään ongelmia, kommentoi Blue:n viestintäjohtaja Tom Christides. Lennon matkustajat joutuivat odottamaan tutta konetta kentällä yli seitsemän tuntia. Kone ylentää normaalisti ilmapäivällä. 757-200 oli ehtinyt keittää tuonin verran kun sen lähtökiinotieltä löytyi hironnut pyörä. Ryanair ja Wizzair pyrkivät painaamaan Maivein jättämän aukon Unkarissa. Todellisia lento-onnettomuuden vaaratilanteita on keskimäärin yksi kappale puolessatodista vuodessa, Moronen-Juhola sanoo. Koneessa olleen miehen mukaan joka puolelta kuului itkua, kirkumista ja kiroilua. Laskeutuminen sujui kuitenkin kaikesta huolimatta normaalisti eikä takaan loukkaantua. Ilmailualan kansainväliset turvallisuusmääräykset ovat tiukat ja niitä valvotaan aktiivisesti. Boeing 757-mallisen lentokoneen siipi näytti hänen mielestään voittaneelta jo ennen nousua, mutta vaaran tunne alkoi vasta ilmassa, kun siiven runto näytti repeytyvän lisää. Hätälaskussa lentokone laskeutui lähimmälle sopivalle lentokentälle.

Olin aina katsonut itseäni hieman kaunistellen peilistä
(äiti sanoo, että Loviisa ei
saa syödä seitsemää leipää
muuten lihoo ja sinun pitäisi
mieluummin vähän laihtua:
mutta Loviisan vihreässä college-
paidassa ei peilissä näy
mitään laihdutettavaa. Minä
olen ihan hyvä. Minä olen
ihan nätti. Minä olen minä ja
hyvä ja nätti, Loviisa ajattelee) ja hyvin helposti minun
kuvani oli omissa silmissäni solahtanut milloin mihinkin
mieluisaan malliin. Mutta matka on tehnyt minulle hyvää
(huolimatta väsymyksestä, joka näkyy silmissäni
romahtamisen kuvina ja joka kuitenkin voidaan pestä
pois kuumalla suihkulla, niin kuin matkaväsymys aina
voidaan) Pienin hinta tästä luonnottomasta
siirtymästä maailman toiselle puolelle (~~linnut ilmassa,~~
~~kalat vedessä, nisäkkäät maassa~~) on että ajattelee tunnin
tai pari väistämättä kuolevansa.
Mutta koska vahinko ei koskaan tule kello kaulassa,
ja koska lentomatrustaminen on yhä edelleen
tilastollisesti turvallisimman matkustamisen
muoto, ~~Kati~~ päättää ettei
poistu enää kotoaan. ~~Siti~~ taas on maanisen
siisteysvimman vallassa, ja pesee itsensä
~~aina tietysti järjestyksessä.~~

oikeassa

Minä jatkan sumussa tai sen kaltaisessa eteenpäin.
Lapsensahaava itku. Kesän möyheys verrattuna melkein
talveen ja meren onkaloista tulevan auringon
raakuus. Ensi viikolla maalaan hylyn valkoiseksi.

HYLKY MAALATAAN

VALKOISEKSI - MIKSI TÄSSÄ LUKEE NÄIN?

(S joka ei halua tietää huomisesta pelkää eniten
korkeutta ja avaruutta

M joka tarttuu kaikkeen kuin virus pelkää eniten hissiä
ja pimeää)

SUBJEKTI

SUBJEKTI

pelkää eniten
katkeruutta
katoamista
sellaista
voi
tapahtua
mutta
ei pelkää
enää

TAKSI JOKA EI TULLUT KOSKAAN

LUMI JOTA KOKO AJAN TULI JA TULI

MINÄ NOSTIN^{sen} KAIKEN PINTAAN

Aikojen alussa ihmiset olivat valmiita kahdeksanvuotiaina. Siitä lähtien heidän oli selvittävä ilman vanhempiaan, osana pienten vaarallista laumaa. Juuri tästä johtuu ekaluokkalaisen ylpeys: kantavien jalkojen ja itsepäisen pään ylpeyttä. Ja ihan varmasti, jos Loviisa eksyisi citymarkettiin eikä enää löytäisi äitiään, hän todellakin pärjäisi omillaan:

Iltaisin kun kauppa suljetaan, Loviisa piiloutuu sovituskoppiin. Hän kiipeää kopissa olevalle tuolille, jotta kukaan jalkoja ei huomaisi verhon alta pilkistäviä tennareita. Hän pidättää hengitystään, hän pysyttelee visusti paikoillaan. Vasta kun marketissa on pimeää, Loviisa uskaltautuu liikkelle kohti ruokaosastoa iltapalan metsästyksen: leipää, juustoa, suolakurkkuja, purkillisen mehua ja ~~miniminami~~

Sitten hän suuntaa huonekaluosastolle. Siellä on mukava asustaa: syödä iltapalaa omassa mallikeittiössään, katsella telkkaria omassa malliolohuoneessaan ihan niin pitkään kuin vaan ikinä huvittaa ja lukea kuvakirjoja oman mallihuoneensa kerrossängyn yläsängyssä taskulampunvalossa. Aamuisin hän herää hyvin varhain ja piiloutuu taas sovituskoppiin ennen kuin pakkausauto tulee, ennen kuin ensimmäiset uniset ja krapulaiset työntekijät tulevat markettiin hyllyttämään uunituoreita leipiä, hedelmiä ja vihanneksia. Ja kun valot viimein syttyvät koko citymarketissa hän vaivihkaa livahtaa sovituskopista kassojen suuntaan ja pitää tarkkaan huolta, ettei mene koskaan peräkkäisinä päivinä saman kassan kautta: mutta eräänä iltana kun Loviisa on juuri vetämässä sovituskopin verhot

poiskopin edestä, hän huomaa että viereisen kopin verhojenalta pilkistää kaksi mutaista tennistossua. Loviisa vetäisee

jalkaa

verhot auki ja nostaa sormen huulilleen:

- shh! Turvatiimi tulee pian, nouse äkkiä tuolille ettei...

Vihdoin turvatiimin valonheittimet ovat lakanneet heilumasta uhmaavina kun marketissa on ollut jo pitkän aikaa ihan pilkkosen pimeää. Loviisa sytyttää taskulampun ja valaisee vieressään kyhöttävän pojan kasvot: kultakehyksiset silmälasit, toinen linssi keikkuu otsalla, toinen keikkuu poskella. Tule, Loviisa sanoo ja tarttuu poikaa kädestä. Hän näyttää taskulampulla tietä, valaisee vaate-
tankoja ja polkuja niiden välissä.

Sankkojen naistenvaatteiden, ja tuuheiden miestenvaatteiden ja pimeiden ulkovaatteiden läpi Loviisa ja poika saapuvat vihdoin koon mukaan järjestetyille kenkähyillyille, jolloin taskulampun valokeilaan osuu äkkiä lappu, jossa lukee loppu.

jossa lukee loppu.

kiemurtt
kumpuilevien
mattokasojen,
liehuvien
reppurivien, ot
tuulipukujen
huminassa

lisää luetteloa -
minkä kaiken läpi
Loviisa ja poika
kulkevat

12-SARJAN KIRJOITTAMINEN

Vastaanottaja: Maija Harrela
Naistentautien ja synnytysten erik.lääk,
syöpätautien erik.lääk
Aika: torstai 2.2.2012, klo 18:40
Pituus 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Helsinki Kamppi
Jaakonkatu 3 (Graniittitalo) Helsinki

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Taru Ahava
Naistentautien ja synnytysten erikoislääkäri
Aika: 06.02.2012 12:40
Pituus: 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Helsinki Kannelmäki
Laulukuja 4 B
00420 Helsinki

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Maarit Paukku
Naistentautien ja synnytysten erikoislääkäri
Aika: 03.02.2012 10:40
Pituus: 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Helsinki Mäkelänkatu
Mäkelänkatu 2 C, 3. kerros
00500 Helsinki

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Jaakko Teikari
Silmätautien erikoislääkäri
Aika: 18.03.2012 13:45
Pituus: 15 min
Toimipaikka: Terveystalo Kamppi
Jaakonkatu 3 (Graniittitalo)
00100 Helsinki

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Jaakko Teikari
Silmätautien erikoislääkäri
Aika: 12.05.2012 20:45
Pituus: 15 min
Toimipaikka: Terveystalo Kamppi
Jaakonkatu 3 (Graniittitalo)
00100 Helsinki

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Päivi Penttilä-Yildirim
Yleislääketieteen erikoislääkäri
Aika: 11.06.2012 11:10
Pituus: 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Kamppi
Jaakonkatu 3 (Graniittitalo)
00100 Helsinki

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Kimmo Saloranta
Korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkäri
Aika: 28.06.2012 14:00
Pituus: 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Kamppi
Jaakonkatu 3 (Graniittitalo)
00100 Helsinki

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Päivi Penttilä-Yildirim
Yleislääketieteen erikoislääkäri
Aika: 25.06.2012 12:00
Pituus: 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Kamppi
Jaakonkatu 3 (Graniittitalo)
00100 Helsinki

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Pirkko Peuranpää
Naistentautien ja synnytysten erikoislääkäri
Aika: 30.07.2012 12:30
Pituus: 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Kamppi
Jaakonkatu 3 (Graniittitalo)
00100 Helsinki

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Pekka Taipale
Naistentautien ja synnytysten erikoislääkäri
Aika: 24.07.2012 12:00
Pituus: 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Kamppi
Jaakonkatu 3 (Graniittitalo)
00100 Helsinki

31.8.2012

Hei!

Soittelin tuossa ja kyselin olisiko Terveystalolla kiinnostusta ostaa mainostilaa ainutlaatuisesta mainoksista koostettavasta runoteoksesta. Alla tarkempaa tietoa hankkeesta.

Palailaan asiaan ensi viikolla!

Ystävällisin terveisin,

Henriikka Tavi

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Päivi Penttilä-Yildirim
Yleislääketieteen erikoislääkäri
Aika: 17.12.2012 12:00
Pituus: 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Kamppi
Jaakonkatu 3 (Graniittitalo)
00100 Helsinki

Hei,

Toivottavasti tämä sähköposti tavoittaa sinut ajoissa. Olin varannut ajan vastaanotollesi Töölöön klo 12.15, mutta minulle nousi alkuyöstä korkea kuume enkä pääse tulemaan. Varasin uuden ajan ensi viikon keskiviikolle - toivottavasti näin myöhäisestä perumisesta ei koidu ongelmia.

Ystävällisin terveisin,

Henriikka Tavi p. 041-5360184

Alue: PÄÄKAUPUNKISEUTU

Toimipiste: LÄÄKÄRIKESKUS MEHILÄINEN

TÖÖLÖ Käyntiosoite: RUNEBERGINKATU 47 A,

POHJ. HESPERIANKATU 17 C, 00260 HELSINKI

Puhelinnumero: 010 414 00

Asiakkaan nimi: TAVI HENRIIKKA ANNELI

Päivämäärä: 03.01.2013

Kellonaika: 12:15

Ajan pituus: 00:15

Vastaanottaja: HAPPONEN HANNU-PEKKA

Erikoisala: IHOTAUDIT

Varaustunnus: U8IBS7

Alue: PÄÄKAUPUNKISEUTU
Toimipiste: LÄÄKÄRIKESKUS MEHILÄINEN
TÖÖLÖ Käyntiosoite: RUNEBERGINKATU 47 A,
POHJ. HESPERIANKATU 17 C, 00260 HELSINKI
Puhelinnumero: 010 414 00
Asiakkaan nimi: TAVI HENRIKKA ANNELI
Päivämäärä: 09.01.2013
Kellonaika: 12:15
Ajan pituus: 00:15
Vastaanottaja: HAPPONEN HANNU-PEKKA
Erikoisala: IHOTAUDIT

Asiakas: Tavi Henriikka
Vastaanottaja: Maarit Paukku
Naistentautien ja synnytysten erikoislääkäri
Aika: 22.02.2013 10:20
Pituus: 20 min
Toimipaikka: Terveystalo Helsinki Mäkelänkatu
Mäkelänkatu 2 C, 3. kerros
00500 Helsinki

Alue: PÄÄKAUPUNKISEUTU
Toimipiste: LÄÄKÄRIKESKUS MEHILÄINEN
FORUM Käyntiosoite: MANNERHEIMINTIE 20 B,
00100 HELSINKI Puhelinnumero: 010 414 00
Asiakkaan nimi: TAVI HENRIKKA ANNELI
Päivämäärä: 20.02.2013
Kellonaika: 12:10
Ajan pituus: 00:20
Vastaanottaja: SAVONIUS HANNELE
Erikoisala: NAISTENTAUDIT
Varaustunnus: 1EQ54J

MIKÄ ON KAKSITOISTA?

Kaikki tietävät, että ”runouden kirjoittamisella ei elä”. Tämänhetkinen Euroopan komission virallistama köyhyysraja on Suomessa 1080 euroa kuussa. Yhtä runokirjaa myydään keskimäärin 200-400 kappaletta. Jos noudatetaan Kirjailijaliiton suositustaksoja, kirjailija saa tekijänoikeuspalkkiota 21% teoksen tuotosta, 2-3 euroa/myyty kirja. Mikäli runoilija siis haluaisi elää puhtaasti tekijänoikeustuotoilla, hänen tulisi kirjoittaa vuodessa keskimäärin 24 runoteosta.

Tarvepainatuksen ja erilaisten digitaalisten julkaisulustojen myötä tilanne on muodostunut runoilijan kannalta hieman suotuisammaksi. Runokirjojen julkaisemiseen ei enää välttämättä tarvita alkupääomaa. Koska kaupallisten kustantamojen rahakassoja ei enää periaatteessa tarvita, runouden on mahdollista itsenäistyä ja todellakin muodostua sellaiseksi ”äärimmäiseksi pienyritykseksi”, jollaiseksi Charles Bernstein on sitä kuvannut. Jos runoilija esimerkiksi painattaa omat kirjansa jonkin tarvepainatuspalvelun kautta ja toimii itse omien kirjojensa taittajana, hänen on mahdollista päästä köyhyysrajan yläpuolelle julkaisemalla yksi runoteos kuukaudessa: 12 teosta vuodessa.

Edellä esitetty ajatusleikki itseään elättävästä runoilijasta antaa ulkoiset raamit **12**:lle. Teos koostuu 12:sta runokirjasta (tai kirjan muotoa tutkivasta teoksesta), jotka ilmestyvät kuukausittain vuoden 2012 aikana. Jokainen kirjoista nimetään kirjoituskuukauden mukaan: **Tammikuu, Helmikuu, Maaliskuu, Huhtikuu, Toukokuu, Kesäkuu,**

Heinäkuu, Elokuu, Syyskuu, Lokakuu, Marraskuu, Joulukuu.

Kirja tulee kirjoittaa valmiiksi kalenterikuukauden aikana ja sen on oltava julkaisukynnyksen ylittävä korkeatasoinen, kaunokirjallinen teos. Osuuskunta Poesia julkaisee kunkin kirjan aina seuraavan kalenterikuukauden kuluessa. Aikaraja on kirjallisen laadun lisäksi ainoa kaunokirjallinen rajoite, johon olen koko teossarjassa sitoutunut. Kirjallisen laadun pyrin varmistamaan siten, että luetutan teosta luotettavilla kollegoillani. Kaikilla sarjan osilla on oma, erikseen nimetty kustannustoimittajansa, joka määrittelee mikä on julkaisukelpoista.

12 liittyy Jyväskylän yliopiston kirjoittamisen laitoksella aloittamiini jatko-opintoihin, joiden tutkimuskysymyksiä ovat mm. runoilijakuvan (ja runoilijan työn kuvan) muutos ja **print on demand** -julkaiseminen. Teatteriohjaaja Lija Fischer ja Vapaa vyöhyke -työryhmä toteuttavat **12:n** kanssa samanaikaisesti sen sisarteoksen, monitaiteisen runoesityssarja **12:en**.

Toukokuu eli **12**-sarjan viimeinen osa (**12/12**), on kirja joka jäi välistä eikä koskaan valmistunut.

Toukokuussa 2012 aloin olla liiasta tietokoneella istumisesta, eineksien syömisestä ja työhuoneella yöpymisistä johtuen turvonnut, harmaa ja väsynyt. Aikataulu oli jo alkanut venyä, mistä johtuen pohdin koko projektin lopettamista. Lisäksi minua alkoi vaivata kasvava synnintunto, joka johtui **12**-projektin megalomaanisuudesta. Eikö tällaisesta suuruudenhulluudesta seuraa väistämättä rangaistus?

15.5.2012 lennolla Reykjavikiin aloitetun kirjajritelmän teemaksi alkoivat muodostua kaikenlaiset pelot ja neuroo-

sit, joissa kaikissa on pohjimmiltaan kyse kuolemanpe-
lost. Koin että tekstin teemat hyvin vahvasti vaatisivat
pitemmän käsittelyajan eikä minulla ollut tuolloin sen
enempää voimia kuin uskallusta mennä niitä kohti. Siispä
päätin lykätä **Toukokuun** ilmestymistä, ja lopulta jättää sen
(tai tämän hyvin sekalaisen kirjoituskokoelman) luonnok-
sen asteelle.

12-sarjan kirjoitustahdissa (vähän myöhästyneessäkin
sellaisessa) en ole ainakaan itse uskaltanut varsinaisesti
upota jonkin kirjan tekemiseen - heittäytyä tekstin tai tee-
man vietäväksi. Erityisesti tämä pätee **Toukokuuhun**, jonka
kirjoittaminen teki minusta pelokkaan ja jonka taittami-
nen tuntui kuvottavalta.

Toukokuu on 12-sarjan viimeinen osa (12/12). Aikataulun
venymisetä johtuen sillä ei ole toimittajaa. **12**-sarjan tekemistä on
voinut seurata **12**-blogissa: henriikkatavi.wordpress.com

